

Službeni list

Europske unije

L 83

Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Svezak 58.

27. ožujka 2015.

Sadržaj

I. Zakonodavni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2015/475 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o zaštitnim mjerama predviđenim u Sporazumu između Europske ekonomske zajednice i Republike Islanda 1
- ★ Uredba (EU) 2015/476 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o mjerama koje Unija može poduzeti slijedom izvješća koje je donijelo Tijelo za rješavanje sporova WTO-a u pogledu antidampinških pitanja i pitanja o zaštiti od subvencioniranog uvoza 6
- ★ Uredba (EU) 2015/477 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o mjerama koje Unija može poduzeti u vezi s kombiniranim učinkom antidampinških ili antisubvencijskih mjera sa zaštitnim mjerama 11
- ★ Uredba (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz 16
- ★ Uredba (EU) 2015/479 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o zajedničkim pravilima za izvoz 34

HR

Akti čiji su naslovi tiskani običnim slovima jesu oni koji se odnose na svakodnevno upravljanje poljoprivrednim pitanjima, a općenito vrijede ograničeno razdoblje.

Naslovi svih drugih akata tiskani su masnim slovima, a prethodi im zvjezdica.

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2015/475 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 11. ožujka 2015.

**o zaštitnim mjerama predviđenim u Sporazumu između Europske ekonomske zajednice i Republike Islanda
(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2843/72 ⁽³⁾ značajno je izmijenjena nekoliko puta ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi Uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Sporazum između Europske ekonomske zajednice i Republike Islanda („Sporazum”) potpisan je u Bruxellesu 22. srpnja 1972.
- (3) Za provedbu zaštitnih klauzula i mjera predostrožnosti predviđenih člancima 23. do 28. Sporazuma potrebna su detaljna pravila.
- (4) Za provedbu bilateralnih zaštitnih klauzula Sporazuma potrebni su jednaki uvjeti za donošenje zaštitnih mjera. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
- (5) Komisija bi trebala donijeti provedbene akte koji se primjenjuju bez odlaganja kada, u propisno opravdanim slučajevima povezanim sa situacijama iz članaka 25., 25.a i 27. Sporazuma ili u slučaju izvoznih potpora koje imaju izravan i neposredan učinak na trgovinu, to zahtijevaju razlozi krajnje hitnosti,

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. prosinca 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. veljače 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 2. ožujka 2015.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2843/72 od 19. prosinca 1972. o zaštitnim mjerama predviđenim u Sporazumu između Europske ekonomske zajednice i Republike Islanda (SL L 301, 31.12.1972., str. 162.).

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog I.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Komisija može odlučiti obratiti se Zajedničkom odboru koji je uspostavljen Sporazumom između Europske ekonomske zajednice i Republike Islanda („Sporazum”), radi poduzimanja mjera predviđenih člancima 23., 25., 25.a i 27. Sporazuma. Komisija te mjere po potrebi donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 6. stavka 2. ove Uredbe.

Ako odluči uputiti neki predmet Zajedničkom odboru, Komisija o tome obavještava države članice.

Članak 2.

1. Komisija u slučaju prakse, na temelju koje Unija može opravdano poduzeti mjere predviđene člankom 24. Sporazuma, nakon što na vlastitu inicijativu ili na zahtjev države članice prouči slučaj, odlučuje je li ta praksa u skladu sa Sporazumom. Komisija po potrebi donosi zaštitne mjere u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 6. stavka 2. ove Uredbe.

2. U slučaju prakse, na temelju koje se na Uniju mogu primijeniti zaštitne mjere na temelju članka 24. Sporazuma, Komisija, nakon što je proučila slučaj, odlučuje je li ta praksa u skladu s načelima navedenima u Sporazumu. Komisija prema potrebi daje odgovarajuće preporuke.

Članak 3.

U slučaju prakse na temelju koje Unija može opravdano primijeniti mjere predviđene člankom 26. Sporazuma primjenjuju se postupci utvrđeni Uredbom Vijeća (EZ) br. 597/2009 ⁽¹⁾ i Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽²⁾.

Članak 4.

1. Ako izvanredne okolnosti zahtijevaju hitno djelovanje u situacijama iz članaka 25., 25.a i 27. Sporazuma ili u slučaju izvoznih potpora koje imaju izravan i neposredan učinak na trgovinu, Komisija može donijeti mjere predostrožnosti predviđene u članku 28. stavku 3. točki (e) Sporazuma u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 6. stavka 2. ove Uredbe ili, u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 6. stavkom 3. ove Uredbe.

2. Ako država članica zatraži od Komisije da poduzme mjere, Komisija će donijeti odluku u roku od najviše pet radnih dana od dana primitka zahtjeva.

Članak 5.

Komisija je odgovorna za obavješćivanje Zajedničkog odbora od strane Unije u skladu s člankom 28. stavkom 2. Sporazuma.

Članak 6.

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan člankom 4. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 260/2009 ⁽³⁾. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, 18.7.2009., str. 93.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 7.

U skladu s člankom 22.a Uredbe (EZ) br. 1225/2009, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

Članak 8.

Uredba (EEZ) br. 2843/72 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 9.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. ožujka 2015.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednica
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

PRILOG I.

Uredba stavljena izvan snage s popisom njezinih uzastopnih izmjena

Uredba Vijeća (EEZ) br. 2843/72

(SL L 301, 31.12.1972., str. 162.)

Uredba Vijeća (EEZ) br. 640/90

(SL L 74, 20.3.1990., str. 4.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

Samo točka 2. Priloga

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Uredba (EEZ) br. 2843/72	Ova Uredba
Članci 1. do 4.	Članci 1. do 4.
Članak 6.	Članak 5.
Članak 7.	Članak 6.
Članak 8.	Članak 7.
—	Članak 8.
—	Članak 9.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

UREDBA (EU) 2015/476 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 11. ožujka 2015.****o mjerama koje Unija može poduzeti slijedom izvješća koje je donijelo Tijelo za rješavanje sporova WTO-a u pogledu antidampinskih pitanja i pitanja o zaštiti od subvencioniranog uvoza****(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 1515/2001 ⁽³⁾ značajno je izmijenjena ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi Uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽⁵⁾ utvrđena su zajednička pravila o zaštiti od dampinskog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije.
- (3) Uredbom Vijeća (EZ) br. 597/2009 ⁽⁶⁾ utvrđena su zajednička pravila o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije.
- (4) Marakeškim ugovorom o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije („WTO”), postignut je Dogovor o pravilima i postupcima za rješavanje sporova („DRS”). U skladu s DRS-om osnovano je Tijelo za rješavanje sporova („TRS”).
- (5) Kako bi se omogućilo Uniji da uskladi, u slučajevima u kojima to smatra primjerenim, određenu mjeru poduzetu na temelju Uredbe (EZ) br. 1225/2009 ili Uredbe (EZ) br. 597/2009 s preporukama i odlukama koje su sadržane u izvješću koje je donio TRS, trebalo bi utvrditi posebne odredbe.
- (6) Komisija može smatrati primjerenim staviti izvan snage, izmijeniti ili donijeti sve druge posebne mjere u pogledu mjera poduzetih u skladu s Uredbom (EZ) br. 1225/2009 ili Uredbom (EZ) br. 597/2009, uključujući mjere koje nisu bile predmetom rješavanja sporova prema DRS-u kako bi uzela u obzir pravna tumačenja iz izvješća koje je donio TRS. Nadalje, Komisija bi trebala, ako je to potrebno, moći suspendirati ili preispitati te mjere.
- (7) Pozivanje na DRS nije vremenski ograničeno. Preporuke iz izvješća koje je donio TRS imaju samo budući učinak. Stoga se smatra primjerenim istaknuti da mjere poduzete ovom Uredbom proizvode učinke od datuma njihova stupanja na snagu, osim ako nije drukčije navedeno, i stoga ne čine osnovu za povrat pristojbi koje su naplaćene prije tog datuma.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. prosinca 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. veljače 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 2. ožujka 2015.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1515/2001 od 23. srpnja 2001. o mjerama koje Zajednica može poduzeti slijedom izvješća koje je donijelo Tijelo za rješavanje sporova WTO-a u pogledu antidampinskih pitanja i pitanja o zaštiti od subvencioniranog uvoza (SL L 201, 26.7.2001., str. 10.).

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog I.

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinskog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, 18.7.2009., str. 93.).

- (8) Za provedbu ove Uredbe potrebni su jednaki uvjeti za donošenje mjera nakon izvješća koje donese TRS u pogledu antidampinških pitanja i pitanja o zaštiti od subvencioniranog uvoza. Te bi mjere trebalo donijeti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (9) Za suspenziju mjera na ograničeno razdoblje trebalo bi se s obzirom na učinke tih mjera koristiti savjetodavnim postupkom,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Kada TRS donese Izvješće o mjeri Unije koja je poduzeta u skladu s Uredbom (EZ) br. 1225/2009, Uredbom (EZ) br. 597/2009 ili ovom Uredbom („osporena mjera”), Komisija može poduzeti jednu ili više od sljedećih mjera koje smatra primjerenim, u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 4. stavka 3.:

- (a) staviti izvan snage ili izmijeniti osporenu mjeru; ili
- (b) donijeti svaku drugu posebnu provedbenu mjeru koja se smatra primjerenom u tim okolnostima kako bi Unija bila u skladu s preporukama i odlukama koje se nalaze u izvješću.

2. Za potrebe poduzimanja mjera u skladu sa stavkom 1., Komisija može zatražiti da zainteresirane stranke dostave sve potrebne podatke kako bi dopunila informacije dobivene tijekom ispitnog postupka koje su dovele do donošenja osporene mjere.

3. Ako je primjereno provođenje pregleda prije ili u isto vrijeme kada se poduzimaju mjere iz stavka 1., taj pregled pokreće Komisija. Ako odluči pokrenuti pregled, Komisija pruža informacije državama članicama.

4. Ako je primjereno suspendirati osporenu ili izmijenjenu mjeru, takvu suspenziju odobrava Komisija na ograničeno razdoblje djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 4. stavka 2.

Članak 2.

1. Komisija također može poduzeti, ako to smatra primjerenim, svaku mjeru navedenu u članku 1. stavku 1. kako bi uzela u obzir pravna tumačenja iz izvješća koje je donio TRS vezano uz neosporene mjere.

2. Za potrebe poduzimanja mjera u skladu sa stavkom 1., Komisija može zatražiti da zainteresirane stranke dostave sve potrebne podatke kako bi dopunila informacije dobivene tijekom ispitnog postupka koje su dovele do donošenja neosporene mjere.

3. Ako je primjereno provesti pregled prije ili u isto vrijeme kada se poduzimaju mjere iz stavka 1., taj pregled pokreće Komisija. Ako odluči pokrenuti pregled, Komisija pruža informacije državama članicama.

4. Ako je primjereno suspendirati neosporenu ili izmijenjenu mjeru, tu suspenziju odobrava Komisija na ograničeno razdoblje djelujući u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 4. stavka 2.

Članak 3.

Sve mjere donesene na temelju ove Uredbe imaju učinak od dana njihova stupanja na snagu i ne služe kao osnova za povrat pristojbi koje su naplaćene prije tog datuma, osim ako je drukčije određeno.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Članak 4.

1. Komisiji pomaže Odbor koji je osnovan člankom 15. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1225/2009. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 5.

U skladu s člankom 22.a Uredbe (EZ) br. 1225/2009, Komisija u svoje godišnje izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite uključuje podatke o provedbi ove Uredbe.

Članak 6.

Uredba (EZ) br. 1515/2001 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 7.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. ožujka 2015.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednica
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

PRILOG I.

Uredba stavljena izvan snage i njezina izmjena

Uredba Vijeća (EZ) br. 1515/2001

(SL L 201, 26.7.2001., str. 10.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

samo točka 7. Priloga

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 1515/2001	Ova Uredba
Članci 1., 2. i 3.	Članci 1., 2. i 3.
Članak 3.a	Članak 4.
Članak 3.b	Članak 5.
—	Članak 6.
Članak 4.	Članak 7.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

UREDBA (EU) 2015/477 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 11. ožujka 2015.****o mjerama koje Unija može poduzeti u vezi s kombiniranim učinkom antidampinških ili antisubvencijskih mjera sa zaštitnim mjerama****(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

nakon savjetovanja s Europskim gospodarskim i socijalnim odborom,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 452/2003 ⁽²⁾ značajno je izmijenjena ⁽³⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽⁴⁾ utvrđena su zajednička pravila za zaštitu od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Unije.
- (3) Uredbom Vijeća (EZ) br. 597/2009 ⁽⁵⁾ utvrđena su zajednička pravila za zaštitu od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Unije.
- (4) Uredbom Vijeća (EZ) br. 260/2009 ⁽⁶⁾ i Uredbom Vijeća (EZ) br. 625/2009 ⁽⁷⁾ utvrđena su zajednička pravila za usvajanje zaštitnih mjera protiv uvoza iz određenih zemalja koje nisu članice Unije. Zaštitne mjere mogu biti u obliku tarifnih mjera primjenjivih na sve uvoze ili na one uvoze koji premašuju prethodno utvrđenu količinu. Takve zaštitne mjere podrazumijevaju da roba može ući na tržište Unije nakon plaćanja odgovarajućih pristojba.
- (5) Uvoz pojedine robe može podlijeagati i antidampinškim ili antisubvencijskim mjerama, s jedne strane, i zaštitnim tarifnim mjerama, s druge strane. Ciljevi prvospomenutih mjera su popraviti poremećaje tržišta koje je stvorila nepoštena trgovačka praksa, a ciljevi potonjih osigurati zaštitu od uvelike povećanih uvoza.
- (6) Međutim, kombinacija antidampinških ili antisubvencijskih mjera sa zaštitnim tarifnim mjerama na jednom te istom proizvodu mogla bi imati veći učinak od namjeravanog ili poželjnog s obzirom na politiku i ciljeve trgovinske zaštite Unije. Posebno bi takva kombinacija mjera mogla predstavljati nepoželjno zahtjevno opterećenje za neke proizvođače izvoznike koji nastoje izvoziti u Uniju, što bi moglo dovesti do toga da im se onemogući pristup na tržište Unije.
- (7) Posljedično, proizvođači izvoznici koji nastoje izvoziti u Uniju ne bi trebali podlijeagati nepoželjnim zahtjevnim opterećenjima i trebali bi i dalje imati pristup na tržište Unije.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. veljače 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 2. ožujka 2015.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 452/2003 od 6. ožujka 2003. o mjerama koje Zajednica može poduzeti u vezi s kombiniranim učinkom antidampinških ili antisubvencijskih mjera sa sigurnosnim mjerama (SL L 69, 13.3.2003., str. 8.).

⁽³⁾ Vidjeti Prilog I.

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 188, 18.7.2009., str. 93.).

⁽⁶⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

⁽⁷⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 625/2009 od 7. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 185, 17.7.2009., str. 1.).

- (8) Stoga je poželjno osigurati da se ciljevi zaštitnih tarifnih mjera i antidampinških i/ili antisubvencijskih mjera mogu ispuniti bez da se time dotičnim proizvođačima izvoznici onemogući pristup na tržište Unije. Prema tome, trebalo bi utvrditi posebne odredbe kako bi se omogućilo da Komisija, kada to smatra potrebnim, poduzme radnje s ciljem osiguranja da kombinacija antidampinških ili antisubvencijskih mjera sa zaštitnim tarifnim mjerama na jednom te istom proizvodu nema takav učinak.
- (9) Iako se može predvidjeti da oboje, i zaštitna pristojba i antidampinške ili antisubvencijske mjere, mogu postati istodobno primjenjive na isti proizvod, nije uvijek moguće unaprijed odrediti u kojem se to točno trenutku može dogoditi. Stoga bi Komisija trebala moći regulirati takvu situaciju na način koji će osigurati dovoljnu predvidljivost i pravnu sigurnost za sve subjekte kojih se to tiče.
- (10) Komisija može smatrati prikladnim izmijeniti, suspendirati ili staviti izvan snage antidampinške i/ili antisubvencijske mjere ili predvidjeti izuzeća u cijelosti ili djelomično od bilo koje antidampinške ili kompenzacijske pristojbe koja bi inače bila plativa, ili usvojiti neke druge posebne mjere. Svaka suspenzija ili izmjena antidampinških ili antisubvencijskih mjera ili izuzeće od istih trebala bi se dodijeliti samo na ograničeno razdoblje.
- (11) Sve mjere donesene prema ovoj Uredbi trebale bi biti primjenjive od dana njihova stupanja na snagu, osim ako je u njima drukčije određeno i stoga ne bi trebale osiguravati osnovu za povrat pristojba naplaćenih prije tog dana.
- (12) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ako Komisija smatra da bi kombinacija antidampinških ili antisubvencijskih mjera sa zaštitnim tarifnim mjerama na isti uvoz mogla dovesti do većeg učinka od onog koji je poželjan u smislu politike trgovinske zaštite Unije, Komisija može donijeti sljedeće mjere koje smatra primjerenim u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3. stavka 2.:

- (a) mjere za izmjenu, suspenziju ili stavljanje izvan snage postojećih antidampinških i/ili antisubvencijskih mjera;
- (b) mjere za izuzeće uvoza u cijelosti ili djelomično od antidampinških ili kompenzacijskih pristojba koje bi se inače trebale platiti;
- (c) bilo koje druge posebne mjere koje se smatraju odgovarajućima s obzirom na okolnosti.
2. Svaka izmjena, suspenzija ili izuzeće u skladu sa stavkom 1. vremenski se ograničava i primjenjuje se samo kada su na snazi relevantne zaštitne mjere.

Članak 2.

Svaka mjera usvojena u skladu s ovom Uredbom primjenjuje se od dana njezina stupanja na snagu. Ona ne smije služiti kao osnova za povrat pristojba naplaćenih prije tog dana osim ako je u toj mjeri drukčije predviđeno.

Članak 3.

1. Komisiji pomaže odbor osnovan člankom 15. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1225/2009. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Članak 4.

Uredba (EZ) br. 452/2003 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenu izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. ožujka 2015.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

*PRILOG I.***Uredba stavljena izvan snage i njezina izmjena**

Uredba Vijeća (EZ) br. 452/2003

(SL L 69, 13.3.2003., str. 8.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

Samo točka 10. Priloga

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 452/2003	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 2.a	Članak 3.
—	Članak 4.
Članak 3.	Članak 5.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

UREDBA (EU) 2015/478 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 11. ožujka 2015.****o zajedničkim pravilima za uvoz****(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

nakon savjetovanja s Europskim gospodarskim i socijalnim odborom ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 ⁽³⁾ značajno je izmijenjena ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Zajednička trgovinska politika trebala bi se temeljiti na ujednačenim načelima.
- (3) Europska zajednica sklopila je Sporazum o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije („WTO“). Prilog 1.A tom sporazumu sadrži, između ostalog, Opći sporazum o carinama i trgovini iz 1994. („GATT 1994.“) i Sporazum o zaštitnim mjerama.
- (4) Sporazum o zaštitnim mjerama udovoljava potrebi pojašnjenja i jačanja disciplina iz GATT-a 1994., a posebno disciplina iz članka XIX. Taj sporazum zahtijeva ukidanje zaštitnih mjera kojima se ta pravila izbjegavaju, kao što su dobrovoljna ograničenja izvoza, dogovori o uređenju tržišta i svaki drugi sličan uvozni ili izvozni aranžman.
- (5) Sporazum o zaštitnim mjerama također obuhvaća proizvode od ugljena i čelika. Zajednička pravila za uvoz, posebno ona koja se odnose na zaštitne mjere, primjenjuju se stoga i na te proizvode, ne dovodeći u pitanje eventualne mjere u vezi s primjenom sporazuma koji se posebno odnosi na proizvode od ugljena i čelika.
- (6) Na tekstilne proizvode obuhvaćene Uredbom Vijeća (EZ) br. 517/94 ⁽⁵⁾ primjenjuje se poseban postupak na razini Unije i međunarodnoj razini. Oni bi se stoga trebali izuzeti iz područja primjene ove Uredbe.
- (7) Države članice trebale bi obavijestiti Komisiju o svakoj opasnosti nastaloj zbog kretanja uvoza i koja bi mogla zahtijevati nadzor Unije ili primjenu zaštitnih mjera.
- (8) U takvim slučajevima Komisija bi trebala ispitati odredbe i uvjete pod kojima se odvija uvoz, kretanja uvoza, različite aspekte stanja u gospodarstvu i trgovini i, prema potrebi, mjere koje se trebaju primijeniti.
- (9) Ako se primjenjuje prethodni nadzor Unije, puštanje dotičnih proizvoda u slobodan promet trebalo bi uvjetovati predloženjem isprave o nadzoru, a koja udovoljava jedinstvenim kriterijima. Tu ispravu trebala bi, na jednostavan zahtjev uvoznika, izdati tijela država članica u određenom roku, ali da time uvoznik ne stječe pravo na uvoz. Isprava o nadzoru stoga bi trebala biti valjana samo tijekom tog razdoblja jer pravila za uvoz ostaju neizmijenjena.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. prosinca 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. veljače 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 2. ožujka 2015.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009 od 26. veljače 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz (SL L 84, 31.3.2009., str. 1.).

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog II.

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 517/94 od 7. ožujka 1994. o zajedničkim pravilima za uvoz tekstilnih proizvoda iz određenih trećih zemalja koji nisu obuhvaćeni bilateralnim sporazumima, protokolima ili drugim dogovorima, ili drugim posebnim uvoznim pravilima Zajednice (SL L 67, 10.3.1994., str. 1.).

- (10) Države članice i Komisija trebale bi razmjenjivati podatke koji proizlaze iz nadzora Unije što je više moguće.
- (11) Na Komisiji je da donese zaštitne mjere koje zahtijevaju interesi Unije. Te interese trebalo bi razmotriti u cjelini, a oni bi trebali posebno uključivati interese proizvođača, korisnika i potrošača Unije.
- (12) Zaštitne mjere protiv članice WTO-a mogu se razmatrati samo ako se dotični proizvod uvozi u Uniju u toliko znatno povećanim količinama i pod takvim uvjetima koji nanose ili prijete nanošenjem ozbiljne štete proizvođačima Unije istovjetnih ili izravno konkurentnih proizvoda, osim ako međunarodne obveze dozvoljavaju odstupanja od ovog pravila.
- (13) Trebalo bi definirati pojmove „ozbiljna šteta”, „prijetnja ozbiljne štete” i „proizvođači Unije” i odrediti točne kriterije za određivanje štete.
- (14) Primjeni svake zaštitne mjere trebao bi prethoditi ispitni postupak, podložno uvjetu da Komisija može zadržati pravo primjene privremenih mjera u hitnim slučajevima.
- (15) Trebale bi postojati detaljne odredbe o pokretanju ispitnog postupka, potrebnim provjerama i inspekcijama, pristupu zemalja izvoznika i zainteresiranih stranaka prikupljenim podacima, saslušanjima uključenih stranaka i mogućnostima da te stranke dostave svoja stajališta.
- (16) Odredbe o ispitnim postupcima određene ovom Uredbom ne dovode u pitanje pravila Unije ili nacionalna pravila u vezi s čuvanjem profesionalne tajne.
- (17) Potrebno je također odrediti rokove za pokretanje ispitnih postupaka, kao i za utvrđivanje jesu li mjere odgovarajuće ili ne, a s ciljem da se utvrde brzo kako bi se povećala pravna sigurnost dotičnih gospodarskih subjekata.
- (18) U slučajevima kada se poduzimaju zaštitne mjere u obliku kvota, njihova bi se razina u načelu trebala odrediti tako da ne bude niža od prosječne razine uvoza tijekom reprezentativnog razdoblja od najmanje tri godine.
- (19) U slučajevima kada se kvota raspoređuje između zemalja dobavljača, kvota za svaku zemlju može se odrediti sporazumom sa samim zemljama ili uzimanjem razine uvoza tijekom reprezentativnog razdoblja kao reference. Odstupanja od ovih pravila ipak bi trebala biti moguća kada postoji ozbiljna šteta i nerazmjerni rast uvoza, pod uvjetom da se provedu potrebne konzultacije pod okriljem Odbora za zaštitne mjere WTO-a.
- (20) Trebalo bi odrediti najdulje trajanje zaštitnih mjera i utvrditi posebne odredbe o produljenju, postupnoj liberalizaciji i reviziji tih mjera.
- (21) Trebalo bi utvrditi okolnosti u kojima je proizvode podrijetlom iz zemlje u razvoju, koja je članica WTO-a, potrebno izuzeti iz zaštitnih mjera.
- (22) Mjere nadzora ili zaštitne mjere ograničene na jednu ili više regija Unije mogu se pokazati primjerenijima nego mjere koje se primjenjuju na cijelu Uniju. Međutim, takve bi se mjere trebale samo iznimno odobravati i kada ne postoji druga mogućnost. Potrebno je osigurati da su te mjere privremene i da najmanje ometaju funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (23) U interesu ujednačenosti pravila za uvoz, formalnosti koje trebaju obaviti uvoznici trebale bi biti jednostavne i jednake bez obzira na mjesto carinjenja robe. Zbog toga je poželjno predvidjeti da se sve formalnosti obavljaju korištenjem obrazaca koji odgovaraju oglednim primjercima priloženima ovoj Uredbi.
- (24) Isprave o nadzoru izdane u vezi s mjerama nadzora Unije trebale bi vrijediti u cijeloj Uniji bez obzira na državu članicu izdavanja.
- (25) Za provedbu ove Uredbe potrebni su jedinstveni uvjeti za donošenje privremenih i konačnih zaštitnih mjera i za uvođenje mjera prethodnog nadzora. Te bi mjere trebala donijeti Komisija u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (26) Savjetodavni postupak trebalo bi koristiti za donošenje mjera nadzora i privremenih mjera s obzirom na učinke tih mjera i njihovu sekvencijalnu logiku u odnosu na donošenje konačnih zaštitnih mjera. Ako bi odgoda uvođenja mjera uzrokovala štetu koju bi bilo teško popraviti, potrebno je dopustiti Komisiji donošenje odmah primjenjivih privremenih mjera,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆA NAČELA

Članak 1.

1. Ova se Uredba primjenjuje na uvoz proizvoda podrijetlom iz trećih zemalja, osim:
 - (a) tekstilnih proizvoda na koje se primjenjuju posebna uvozna pravila prema Uredbi (EZ) br. 517/94;
 - (b) proizvoda podrijetlom iz određenih trećih zemalja navedenih u Uredbi Vijeća (EZ) br. 625/2009 ⁽¹⁾.
2. Proizvodi iz stavka 1. slobodno se uvoze u Uniju i na njih se prema tome, ne dovodeći u pitanje zaštitne mjere koje se mogu poduzeti prema poglavlju V., ne primjenjuju nikakva količinska ograničenja.

POGLAVLJE II.

POSTUPAK OBAVJEŠĆIVANJA I KONZULTACIJA U UNIJI

Članak 2.

Države članice obavješćuju Komisiju ako kretanja uvoza pokazuju potrebu za mjerama nadzora ili zaštitnim mjerama. Ta obavijest sadrži dostupne dokaze, a kako su određeni na temelju kriterija utvrđenih člankom 9. Komisija bez odgađanja tu obavijest prenosi svim državama članicama.

Članak 3.

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.
5. Prema članku 3. stavku 5. Uredbe (EU) br. 182/2011, pri upotrebi pisanog postupka za donošenje konačnih mjera u skladu s člankom 16. ove Uredbe, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, to odluči predsjednik ili to zahtijeva većina članova odbora, kako je definirana u članku 5. stavku 1. Uredbe (EU) br. 182/2011. Pri upotrebi pisanog postupka u drugim slučajevima kada je u odboru održana rasprava o nacrtu mjere, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, to odluči predsjednik ili to zahtijeva većina članova odbora. Pri upotrebi pisanog postupka u drugim slučajevima kada u odboru nije održana rasprava o nacrtu mjere, takav postupak prekida se bez rezultata ako, u roku koji utvrdi predsjednik, to odluči predsjednik ili to zahtijeva barem četvrtina članova odbora.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 625/2009 od 7. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 185, 17.7.2009., str. 1.).

POGLAVLJE III.

ISPITNI POSTUPAK UNIJE*Članak 4.*

1. Ne dovodeći u pitanje članak 7., ispitni postupak Unije provodi se prije primjene svake zaštitne mjere.
2. Uzimanjem čimbenika iz članka 9. za temelj u ispitnom se postupku nastoji odrediti da li uvoz dotičnog proizvoda nanosi ili prijeti nanošenjem ozbiljne štete dotičnim proizvođačima Unije.
3. Primjenjuju se sljedeće definicije:
 - (a) „ozbiljna šteta” znači značajno opće pogoršanje stanja proizvođača Unije;
 - (b) „prijetnja ozbiljne štete” znači ozbiljna šteta koja predstavlja jasnu prijetnju;
 - (c) „proizvođači Unije” znači proizvođači u cjelini istovjetnih ili izravno konkurentskih proizvoda koji posluju na području Unije, ili oni čija ukupna proizvodnja istovjetnih ili izravno konkurentskih proizvoda predstavlja većinski udio u ukupnoj proizvodnji Unije navedenih proizvoda.

Članak 5.

1. Ako je Komisiji očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka, Komisija ispitni postupak pokreće u roku od mjesec dana od primitka informacije od države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ta obavijest:
 - (a) sadrži sažetak primljenih podataka, kao i zahtjev da se svi relevantni podaci dostavljaju Komisiji;
 - (b) navodi rok u kojemu zainteresirane stranke mogu iznijeti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, ako ta stajališta i ti podaci trebaju biti uzeti u obzir u ispitnom postupku;
 - (c) navodi rok u kojemu zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija usmeno sasluša u skladu sa stavkom 4.

Komisija započinje ispitni postupak, surađujući s državama članicama.

Komisija državama članicama pruža informacije o svojoj analizi podataka i to obično u roku od 21 dana od dana kada su Komisiji podneseni podaci.

2. Komisija traži sve podatke koje smatra potrebnima, a prema potrebi i nakon što je o tome obavijestila države članice, nastoji provjeriti te podatke s uvoznicima, trgovcima, zastupnicima, proizvođačima, trgovačkim udruženjima i organizacijama.

Komisiji u toj zadaći pomažu službenici države članice na čijem državnom području se provode te provjere pod uvjetom da navedena država članica to želi.

3. Države članice dostavljaju Komisiji, na njezin zahtjev i prema postupcima koje ona utvrdi, podatke kojima raspolažu o razvoju tržišta proizvoda nad kojim se provodi ispitni postupak.
4. Zainteresirane stranke, koje su istupile sukladno stavku 1. prvom podstavku i predstavnici zemlje izvoznika mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke kojima Komisija raspolaže u vezi s ispitnim postupkom osim internih dokumenata koje su pripremila tijela Unije ili njezinih država članica, a pod uvjetom da su ti podaci bitni za prezentaciju njihovog slučaja i da nisu povjerljivi u smislu članka 8. te da ih Komisija koristi u ispitnom postupku.

Zainteresirane stranke koje su istupile mogu dostaviti Komisiji svoja stajališta o tim podacima. Ta se stajališta mogu uzeti u obzir ako su potkrijepljeni dostatnim dokazima.

5. Komisija može saslušati zainteresirane stranke. Te stranke moraju biti saslušane ako su podnijele pisani zahtjev u roku utvrđenom u obavijesti objavljenoj u *Službenom listu Europske unije* koji pokazuje da postoji stvarna vjerojatnost da će biti pogođeni ishodom ispitnog postupka i da postoje posebni razlozi za njihovo usmeno saslušanje.

6. Ako podaci nisu dostavljeni u roku utvrđenom ovom Uredbom ili u roku koji je utvrdila Komisija u skladu s ovom Uredbom ili ako se ispitni postupak znatno ometa, nalazi se mogu donijeti na temelju raspoloživih činjenica. Ako Komisija utvrdi da joj je zainteresirana stranka ili treća stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, te podatke ne uzima u obzir i može koristiti raspoložive činjenice.

7. Ako Komisija ustanovi da nema dovoljno dokaza koji bi opravdali ispitni postupak, o svojoj odluci obavješćuje države članice u roku od mjesec dana od dana primitka podataka od strane država članica.

Članak 6.

1. Na kraju ispitnog postupka Komisija podnosi odboru izvješće o rezultatima.
2. Ako Komisija u roku od devet mjeseci od pokretanja ispitnog postupka smatra da mjere nadzora ili zaštitne mjere na razini Unije nisu potrebne, ispitni se postupak završava u roku od mjesec dana. Komisija završava ispitni postupak u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 3. stavka 2.
3. Ako Komisija smatra da su mjere nadzora ili zaštitne mjere Unije potrebne, donosi potrebne odluke u skladu s glavama IV. i V. najkasnije devet mjeseci od pokretanja ispitnog postupka. U izvanrednim okolnostima, ovaj se rok može produljiti za daljnje najdulje razdoblje od dva mjeseca; Komisija tada objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije* u kojoj utvrđuje trajanje produljenja i sažetak obrazloženja.

Članak 7.

1. Odredbe ove glave ne isključuju korištenje, u bilo koje vrijeme, mjera nadzora u skladu s člancima od 10. do 14. ili privremenih zaštitnih mjera u skladu s člancima 15., 16. i 17.

Privremene se zaštitne mjere primjenjuju:

- (a) u kritičnim okolnostima kada bi odgoda nanijela teško popravljivu štetu, što predstavlja potrebu neodgodivog djelovanja; i
- (b) ako je u prethodnim razmatranjima utvrđen jasni dokaz da povećani uvoz nanosi ili prijeti nanošenjem ozbiljne štete.

Ove mjere ne traju dulje od 200 dana.

2. Privremene zaštitne mjere su u obliku povećanja postojeće razine carine, bilo da je ona nula ili viša, ako je vjerojatno da bi takva mjera spriječila ili popravila ozbiljnu štetu.
3. Komisija odmah provodi sve ispitne mjere koje su još potrebne.
4. Ako bi privremene zaštitne mjere bile stavljene izvan snage jer ne postoji ozbiljna šteta ili prijetnja ozbiljne štete, što je ranije moguće automatski se izvršava povrat carine naplaćene kao rezultat privremenih mjera. Primjenjuje se postupak utvrđen u članku 235 *et seq.* Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 ⁽¹⁾.

Članak 8.

1. Podaci primljeni prema ovoj Uredbi koriste se samo u svrhu za koju su traženi.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku zajednice (SL L 302, 19.10.1992., str. 1.).

2. Ni Komisija, ni države članice, ni njihovi dužnosnici ne smiju otkriti bilo kakve informacije povjerljive prirode koje su primili u skladu s ovom Uredbom ili informacije dobivene na povjerljivoj osnovi, bez posebne dozvole pružatelja takve informacije.

3. Svaki zahtjev za povjerljivim postupanjem navodi razloge povjerljivosti podatka.

Međutim ako se pokaže da zahtjev za povjerljivošću nije opravdan i ako pružatelj podatka ne želi objaviti podatak ni odobriti njegovo objavljivanje bilo u općem ili sažetom obliku, navedeni se podatak može zanemariti.

4. Podaci se u svakom slučaju smatraju povjerljivima ako je vjerojatno da bi njihovo objavljivanje moglo imati značajan štetan učinak na pružatelja ili izvor tog podatka.

5. Stavci od 1. do 4. ne sprečavaju tijela Unije da upućuju na opće podatke, posebno razloge na kojima se temelje odluke donesene prema ovoj Uredbi. Ta tijela ipak moraju uzeti u obzir opravdani interes dotičnih pravnih i fizičkih osoba da se ne otkriju njihove poslovne tajne.

Članak 9.

1. Ispitivanje uvoznih kretanja, uvjeta pod kojima se on odvija i ozbiljne štete ili prijetnje ozbiljne štete nastale radi takvog uvoza za proizvođače Unije posebno obuhvaća sljedeće čimbenike:

(a) obujam uvoza, posebno kada dolazi do značajnog rasta, bilo u apsolutnim iznosima ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji;

(b) cijene uvoza, posebno kada dolazi do značajnog sniženja cijena u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda u Uniji;

(c) posljedični učinak na proizvođače Unije kako određeni gospodarski čimbenici pokazuju, kao što su:

— proizvodnja,

— iskorištenost kapaciteta,

— zalihe,

— prodaja,

— udjel na tržištu,

— cijene (tj. pad cijena ili sprečavanje rasta cijene koji bi se uobičajeno dogodio),

— dobit,

— povrat od uloženog kapitala,

— novčani tok,

— zapošljavanje;

(d) čimbenike osim kretanja uvoza koji nanose ili su mogli nanijeti štetu dotičnim proizvođačima Unije.

2. Kada se radi o navodnoj prijetnji ozbiljne štete, Komisija također ispituje je li jasno predvidljivo da bi se određena situacija vjerojatno razvila u stvarnu štetu.

U tom pogledu moguće je također voditi računa o čimbenicima kao što su:

(a) stopa rasta izvoza u Uniju;

(b) izvozni kapacitet zemlje podrijetla ili izvoza, kakav postoji ili je vjerojatan u skoroj budućnosti, kao i vjerojatnost da će se taj kapacitet koristiti za izvoz u Uniju.

POGLAVLJE IV.

NADZOR

Članak 10.

1. Ako kretanja uvoza proizvoda podrijetlom iz treće zemlje, a koji je obuhvaćen ovom Uredbom, prijeti nanošenjem štete proizvođačima Unije te ako to zahtijevaju interesi Unije, na uvoz tog proizvoda, po potrebi, može se primijeniti:

(a) naknadni nadzor Unije koji se provodi u skladu s odredbama odluke iz stavka 2.;

(b) prethodni nadzor Unije koji se provodi u skladu s člankom 11.

2. Odluku o uvođenju nadzora donosi Komisija putem provedbenih akata u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 3. stavka 2.

3. Trajanje mjera nadzora je ograničeno. Ako nije drukčije predviđeno, mjere prestaju važiti na kraju drugog šestomjesečnog razdoblja koje slijedi nakon šestomjesečnog razdoblja u kojem su mjere uvedene.

Članak 11.

1. Proizvodi pod prethodnim nadzorom Unije mogu se staviti u slobodan promet samo uz prednošenje isprave o nadzoru. Ispravu izdaju nadležna tijela koja odredi država članica, besplatno za zahtijevanu količinu i u roku od najviše pet radnih dana od kada nacionalno nadležno tijelo zaprimi zahtjev bilo kojeg uvoznika Unije, bez obzira na njegovo mjesto poslovanja u Uniji. Osim ako se dokaže suprotno, smatra se da je nacionalno nadležno tijelo zaprimilo zahtjev najkasnije tri radna dana od podnošenja.

2. Isprava o nadzoru sastavlja se na obrascu koji odgovara predlošku iz Priloga I.

Osim ako odluka o uvođenju nadzora predviđa suprotno, zahtjev uvoznika za ispravu o nadzoru sadrži samo sljedeće:

(a) puno ime i adresu podnositelja zahtjeva (uključujući brojeve telefona i telefaksa i sve ostale brojeve za identifikaciju podnositelja zahtjeva od strane nadležnog nacionalnog tijela), kao i broj obveznika PDV-a ako je podnositelj zahtjeva obveznik PDV-a;

(b) ako je potrebno, puno ime i adresu podnositelja deklaracije ili predstavnika imenovanog od strane podnositelja zahtjeva (uključujući brojeve telefona i telefaksa);

(c) opis robe, navodeći njezin:

— trgovački naziv,

— tarifni broj iz kombinirane nomenklature,

— mjesto podrijetla i mjesto otpreme;

(d) deklariranu količinu, u kilogramima i, ako je potrebno, nekoj drugoj dodatnoj jedinici (parovi, komadi itd.);

(e) vrijednost robe, CIF na granici Unije, u eurima;

(f) sljedeću izjavu, s označenim datumom i potpisanu od strane podnositelja zahtjeva, s imenom podnositelja zahtjeva ispisanim velikim tiskanim slovima:

„Ja, niže potpisani, potvrđujem da su podaci navedeni u ovom zahtjevu točni i dani u dobroj vjeri, te da imam poslovni nastan u Uniji.”

3. Isprava o nadzoru valjana je na čitavom području Unije, bez obzira na to u kojoj je državi članici izdana.

4. Nalaz da je jedinična cijena po kojoj se provodi transakcija viša od one navedene u ispravi o nadzoru za manje od 5 % ili da ukupna vrijednost ili količina proizvoda predstavljenih za uvoz prelazi vrijednost ili količinu iz isprave o nadzoru za manje od 5 %, ne sprečava puštanje navedenog proizvoda u slobodan promet. Nakon što je saslušala mišljenja iznesena u okviru odbora i uzimajući u obzir prirodu proizvoda i ostale specifična obilježja predmetne transakcije, Komisija može odrediti drukčiji postotak, a koji ipak uobičajeno ne bi smio prelaziti 10 %.

5. Isprave o nadzoru mogu se koristiti samo tijekom razdoblja dok su aranžmani za liberalizaciju uvoza na snazi u pogledu dotičnih transakcija. Isprave o nadzoru ni u kojem se slučaju ne smiju koristiti nakon isteka razdoblja koje se utvrđuje u isto vrijeme i u istom postupku kao i kod uvođenja nadzora te vodi računa o prirodi proizvoda i ostalim specifičnim obilježjima transakcija.
6. Ako odluka donesena prema članku 10. tako zahtijeva, podrijetlo proizvoda pod nadzorom Unije mora se dokazati potvrdom o podrijetlu. Ovaj stavak nema utjecaja na ostale odredbe o izradi druge takve potvrde.
7. Ako se na proizvod pod prethodnim nadzorom Unije primjenjuju regionalne zaštitne mjere u državi članici, uvozno odobrenje koje je izdala ta država članica može zamijeniti ispravu o nadzoru.
8. Obrasci isprave o nadzoru i njeni izvodi sastavljaju se u dva primjerka, od kojih se jedan primjerak, označen kao „primjerak za podnositelja” i obilježen brojem 1., izdaje podnositelju zahtjeva, a drugi, označen kao „primjerak za nadležno tijelo” i obilježen brojem 2., zadržava tijelo koje izdaje ispravu. Za potrebe administracije, nadležno tijelo može priložiti dodatne primjerke obrascu 2.
9. Obrasci se tiskaju na bijelom papiru bez mehaničke pulpe, pripremljenom za pisanje, a koji teži između 55 i 65 grama po četvornom metru. Njihova veličina iznosi 210 × 297 mm; razmak između redaka iznosi 4,24 mm (jednu šestinu inča); izgled obrazaca točno se slijedi. Obje strane primjerka br. 1, koji predstavlja samu ispravu o nadzoru, k tome imaju i žuto tiskanu pozadinu guilloche uzorka kako bi se otkrilo bilo kakvo krivotvorenje mehaničkim ili kemijskim sredstvima.
10. Države članice odgovorne su za tiskanje obrazaca. Obrasce mogu tiskati i tiskari koje imenuju države članice u kojoj oni imaju poslovni nastan. Tada se na svakom obrascu mora nalaziti naznaka da ih je angažirala država članica. Na svakom se obrascu navodi ime i adresa tiskara ili oznaka koja omogućuje utvrđivanje njegovog identiteta.

Članak 12.

Ako za uvoz proizvoda nije određeno da je podložan prethodnom nadzoru Unije, Komisija u skladu s člankom 17. može uvesti nadzor ograničen na uvoz u jednu ili više regija Unije. Nakon što odluči uvesti nadzor, Komisija o tome pruža informacije državama članicama.

Članak 13.

1. Proizvodi pod regionalnim nadzorom mogu se staviti u slobodan promet u predmetnoj regiji samo uz predočenje isprave o nadzoru. Ispravu izdaju nadležna tijela koja odredi dotična država članica (dotične države članice), besplatno, za bilo koju zahtijevanu količinu i u roku od najviše pet radnih dana od kada nacionalno nadležno tijelo zaprimi zahtjev bilo kojeg uvoznika Unije, bez obzira na njegovo mjesto poslovanja u Uniji. Osim ako se dokaže suprotno, smatra se da je nacionalno nadležno tijelo zaprimilo zahtjev najkasnije tri radna dana od podnošenja. Isprave o nadzoru mogu se koristiti samo tijekom razdoblja dok uvozni aranžmani ostaju liberalizirani u pogledu dotičnih transakcija.

2. Primjenjuje se članak 11. stavak 2.

Članak 14.

1. U slučaju nadzora Unije ili regionalnog nadzora, države članice dostavljaju Komisiji u okviru prvih deset dana svakog mjeseca:

- (a) ako se radi o prethodnom nadzoru, podatke o iznosima novca (izračunane na temelju CIF cijena) i količinama robe u pogledu koje su izdane isprave o nadzoru u prethodnome razdoblju;
- (b) u svim slučajevima, podatke o uvozu tijekom razdoblja koje je prethodilo razdoblju iz točke (a).

Podaci koje dostavljaju države članice razvrstani su prema proizvodu i zemlji.

U isto vrijeme i u istom postupku kao aranžmani o nadzoru, mogu se utvrditi različite odredbe.

2. Ako priroda proizvoda i posebne okolnosti to zahtijevaju, Komisija može na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu izmijeniti rokove za dostavu ovih podataka.

3. Komisija o tome obavješćuje države članice.

POGLAVLJE V.

ZAŠTITNE MJERE

Članak 15.

1. Ako se proizvod uvozi u Uniju u tako znatno povećanim količinama i/ili pod takvim uvjetima da nanosi ili prijeti nanošenjem ozbiljne štete proizvođačima Unije, kako bi zaštitila interese Unije Komisija može, postupajući na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu:

- (a) ograničiti trajanje valjanosti isprava o nadzoru u smislu članka 11. koje se izdaju nakon stupanja na snagu ove mjere;
- (b) izmijeniti pravila za uvoz dotičnog proizvoda tako da se njegovo puštanje u slobodan promet uvjetuje odobrenjem za uvoz, a čije se izdavanje rukovodi odredbama te podliježe ograničenjima koje utvrđuje Komisija.

Mjere iz točaka (a) i (b) odmah stupaju na snagu.

2. U pogledu članica WTO-a mjere iz stavka 1. poduzimaju se tek nakon što se zadovolje oba uvjeta navedena u prvom podstavku tog stavka.

3. Ako se uvode kvote, posebno se vodi računa o:

- (a) poželjnosti zadržavanja, u što je više mogućoj mjeri, tradicionalnih trgovinskih tokova;
- (b) obujmu robe izvezene prema ugovorima sklopljenima prema uobičajenim odredbama i uvjetima prije stupanja na snagu zaštitne mjere u smislu ovog poglavlja, ako je dotična država članica o tim ugovorima obavijestila Komisiju;
- (c) potrebi da se izbjegne ugrožavanje postizanja cilja radi kojega se uvodi kvota.

Ne određuje se niža kvota od prosječne razine uvoza tijekom zadnje tri reprezentativne godine za koje su na raspolaganju statistički podaci osim ako je potrebna različita razina radi sprečavanja ili otklanjanja ozbiljne štete.

4. U slučajevima kada se kvota raspoređuje između zemalja dobavljača, raspodjela se može dogovoriti s onima od njih koje imaju značajan interes za dobavljanje dotičnog proizvoda u Uniju.

U protivnom, kvota se raspoređuje između zemalja dobavljača proporcionalno udjelu njihovog uvoza dotičnog proizvoda u Uniju tijekom prethodnog reprezentativnog razdoblja, uzimajući pritom u obzir sve posebne čimbenike koji su mogli utjecati ili bi mogli utjecati na trgovinu proizvodom.

Pod uvjetom da nije zanemarena njezina obveza osiguranja vođenja konzultacija pod okriljem Odbora za zaštitne mjere WTO-a, Unija ipak može odstupiti od ovog načina raspodjele u slučaju ozbiljne štete ako uvoz podrijetlom iz jedne ili više zemalja dobavljača poraste u nerazmjernom postotku u odnosu na ukupan rast uvoza dotičnog proizvoda tijekom prethodnog reprezentativnog razdoblja.

5. Mjere iz ovog članka primjenjuju se na svaki proizvod koji je stavljen u slobodan promet nakon njihovog stupanja na snagu. U skladu s člankom 17. one se mogu ograničiti na jednu ili više regija Unije.

Te mjere ipak ne sprečavaju puštanje u slobodan promet proizvoda koji su već na putu u Uniju pod uvjetom da se odredište tih proizvoda ne može promijeniti i da te proizvode koji, sukladno člancima 10. i 11., mogu biti stavljeni u slobodan promet samo uz predodžbu isprave o nadzoru stvarno prati takva isprava.

6. Ako je intervenciju Komisije zatražila država članica, Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3. stavka 3., ili u hitnom slučaju, u skladu s člankom 3. stavkom 4., donosi odluku u roku od najviše pet radnih dana od dana primitka takvog zahtjeva.

Članak 16.

Ako to zahtijevaju interesi Unije, Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3. stavka 3. i uvjetima iz poglavlja III., može donijeti odgovarajuće mjere za sprečavanje uvoza proizvoda u Uniju u toliko znatno povećanim količinama i/ili pod takvim uvjetima da bi mogao uzrokovati, ili prijeti uzrokovati, ozbiljne štete proizvođačima Unije koji proizvode slične ili izravno konkurentske proizvode.

Primjenjuje se članak 15. stavci od 2. do 5.

Članak 17.

Ako se dogodi, prije svega na temelju čimbenika iz članka 9., da su se ispunili uvjeti utvrđeni za donošenje mjera na temelju članaka 10. i 15. u jednoj ili više regija Unije, Komisija može, nakon što je ispitala druge mogućnosti, iznimno dozvoliti primjenu mjera nadzora ili zaštitnih mjera ograničenih na dotičnu regiju (dotične regije) ako smatra da je primjena mjera na toj razini primjerenija od primjene mjera u cijeloj Uniji.

Ove mjere moraju biti privremene te najmanje moguće ometati funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

Mjere se donose u skladu s odredbama iz članaka 10. i 15.

Članak 18.

Na proizvod podrijetlom iz zemlje u razvoju, koja je članica WTO-a, ne može se primijeniti zaštitna mjera sve dok udio te zemlje u uvozu dotičnog proizvoda u Uniju ne prelazi 3 %, pod uvjetom da na zemlje u razvoju, koje su članice WTO-a, s manje od 3 % udjela u uvozu, ukupno ne otpada više od 9 % ukupnog uvoza dotičnog proizvoda u Uniju.

Članak 19.

1. Trajanje zaštitnih mjera mora se ograničiti na razdoblje potrebno kako bi se spriječila ili otklonila ozbiljna šteta i olakšala prilagodba proizvođača Unije. Razdoblje ne smije biti dulje od četiri godine uključujući trajanje svih privremenih mjera.

2. Početno se razdoblje može produljiti, osim u slučaju mjera iz članka 15. stavka 4. trećeg podstavka, pod uvjetom da se utvrdi:

(a) da je zaštitna mjera i dalje potrebna kako bi se spriječila ili otklonila ozbiljna šteta;

(b) da postoji dokaz da se proizvođači Unije prilagođavaju.

3. Produljenja se donose u skladu s uvjetima iz poglavlja III. i korištenjem istih postupaka kako i kod početnih mjera. Na taj način produljena mjera ne smije biti restriktivnija nego što je bila na kraju početnog razdoblja.

4. Ako trajanje mjere prelazi godinu dana, mjera se mora postupno liberalizirati u pravilnim intervalima tijekom razdoblja primjene, uključujući i razdoblje produljenja.

5. Ukupno razdoblje primjene zaštitne mjere, uključujući i razdoblje primjene svih privremenih mjera, početno razdoblje primjene i svako njegovo produljenje, ne može prelaziti osam godina.

Članak 20.

1. Dok je na snazi neka mjera nadzora ili zaštitna mjera u skladu s poglavljima IV. i V., Komisija može, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu te ne kasnije od sredine razdoblja primjene mjera koje traju dulje od tri godine:

(a) ispitati učinke mjere;

(b) utvrditi je li primjereno i na koji je način primjereno ubrzati tempo liberalizacije;

(c) utvrditi je li primjena mjere još uvijek potrebna.

Ako Komisija smatra da je primjena neke mjere i dalje potrebna, o tome obavještava države članice.

2. Ako Komisija smatra da bi neku mjeru nadzora ili zaštitnu mjeru iz članaka 10., 12., 15., 16. i 17. trebalo opozvati ili izmijeniti, Komisija opoziva ili mijenja tu mjeru djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3. stavka 3.

Ako se odluka odnosi na regionalne mjere nadzora, ona se primjenjuje od šestog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 21.

1. Ako su se kod uvoza proizvoda već primjenjivale zaštitne mjere, na uvoz tog proizvoda ne primjenjuju se dodatne mjere do isteka razdoblja jednakog razdoblju prethodne mjere. To razdoblje nije kraće od dvije godine.

2. Neovisno o stavku 1., zaštitna mjera od 180 dana ili kraće može se ponovo uvesti na proizvod:

- (a) ako je istekla najmanje godina dana od dana uvođenja zaštitne mjere na uvoz tog proizvoda; i
- (b) ako se ta zaštitna mjera nije primjenjivala na isti proizvod više od dva puta u petogodišnjem razdoblju koje je neposredno prethodilo danu uvođenja mjere.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 22.

Ako to zahtijevaju interesi Unije, Komisija, djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3. stavka 3., može donijeti odgovarajuće mjere za provedbu zakonodavnih akta kako bi se omogućilo ostvarivanje i ispunjavanje prava i obveza Unije ili svih njezinih država članica, posebice onih koje se odnose na trgovinu robom, na međunarodnoj razini.

Članak 23.

Komisija uključuje podatke o provedbi ove Uredbe u svoje godišnje izvješće o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite koje podnosi Europskom parlamentu i Vijeću u skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽¹⁾.

Članak 24.

1. Ova Uredba ne isključuje ispunjenje obveza koje proizlaze iz posebnih pravila sadržanih u sporazumima sklopljenim između Unije i trećih zemalja.

2. Ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Unije, ova Uredba ne sprečava države članice da donose ili primjenjuju:

- (a) zabrane, količinska ograničenja ili mjere nadzora na temelju javnog morala, javnog poretka ili javne sigurnosti, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, zaštite nacionalnog blaga umjetničke, povijesne ili arheološke vrijednosti ili zaštite industrijskog i komercijalnog vlasništva;
- (b) posebne formalnosti o deviznom poslovanju;
- (c) formalnosti uvedene na temelju međunarodnih sporazuma u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije.

Države članice obavješćuju Komisiju o mjerama ili formalnostima koje namjeravaju uvesti ili izmijeniti u skladu s prvim podstavkom.

U slučaju iznimne žurnosti, dotične nacionalne mjere ili formalnosti dostavljaju se Komisiji odmah nakon donošenja.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenog 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

Članak 25.

1. Ova Uredba ne dovodi u pitanje funkcioniranje instrumenata o osnivanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta ili administrativnih odredbi Unije ili nacionalnih administrativnih odredbi koje iz njih proizlaze, ili posebnih instrumenata koji se primjenjuju na robu nastalu preradom poljoprivrednih proizvoda. Ona funkcionira tako da je komplementarna tim instrumentima.

2. U slučaju proizvoda obuhvaćenih instrumentima iz stavka 1., članci od 10. do 14. i članak 21. ne primjenjuju se na one proizvode u pogledu kojih pravila Unije o trgovini s trećim zemljama zahtijevaju predočenje dozvole ili druge uvozne isprave.

Članci 15. i 17. te članci od 20. do 24. ne primjenjuju se na one proizvode u pogledu kojih ta pravila predviđaju primjenu uvoznih količinskih ograničenja.

Članak 26.

Uredba (EZ) br. 260/2009 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.

Članak 27.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. ožujka 2015.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednica
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

PRILOG I.

EUROPSKA UNIJA		ISPRAVA O NADZORU	
1	1. Primatelj (naziv, puna adresa, zemlja, PDV broj)	2. Broj izdavanja	
		3. Predloženo mjesto i datum uvoza	
		4. Tijelo nadležno za izdavanja (naziv, adresa i br. telefona)	
		5. Podnositelj deklaracije/zastupnik, prema potrebi (naziv i puna adresa)	
	Primjerak za nositelja isprave	6. Zemlja podrijetla (i oznaka geonomenklature)	7. Zemlja otpreme (i oznaka geonomenklature)
8. Posljednji dan važenja			
1			
9. Opis robe		10. Oznaka KN i kategorija	
		11. Količina u kilogramima (neto mase) ili u dodatnim setovima	
		12. Vrijednost u eurima, CIF na granici Unije	
13. Dodatne napomene			
14. Ovjera nadležnog tijela			
Datum:			
Potpis: (Pečat)			

15. DODIJELJENE KOLIČINE U dijelu 1. stupca 17. navesti raspoloživu količinu, a u dijelu 2. dodijeljenu količinu.			
16. Neto količina (neto masa ili druga jedinica mjere, s navedenom jedinicom)		19. Carinska isprava (obrazac i broj) ili br. izvotka i datum dodjele	20. Naziv, država članica, pečat i potpis tijela koje je količinu dodijelilo
17. Brojkama	18. Slovim, za dodijeljenu količinu		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

Ovdje priložiti stranice nastavka.

EUROPSKA UNIJA		ISPRAVA O NADZORU	
2	1. Primatelj (naziv, puna adresa, zemlja, PDV broj)	2. Broj izdavanja	
		3. Predloženo mjesto i datum uvoza	
		4. Tijelo nadležno za izdavanja (naziv, adresa i br. telefona)	
		5. Podnositelj deklaracije/zastupnik, prema potrebi (naziv i puna adresa)	
	Primjerak za nadležno tijelo	6. Zemlja podrijetla (i oznaka geonomenklature)	7. Zemlja otpreme (i oznaka geonomenklature)
8. Posljednji dan važenja			
1			
9. Opis robe		10. Oznaka KN i kategorija	
		11. Količina u kilogramima (neto mase) ili u dodatnim setovima	
		12. Vrijednost u eurima, CIF na granici Unije	
13. Dodatne napomene			
14. Ovjera nadležnog tijela			
Datum:			
Potpis: (Pečat)			

15. DODIJELJENE KOLIČINE			
U dijelu 1. stupca 17. navesti raspoloživu količinu, a u dijelu 2. dodijeljenu količinu.			
16. Neto količina (neto masa ili druga jedinica mjere, s navedenom jedinicom)		19. Carinska isprava (obrazac i broj) ili br. izvotka i datum dodjele	20. Naziv, država članica, pečat i potpis tijela koje je količinu dodijelilo
17. Brojkama	18. Slovima, za dodijeljenu količinu		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

Ovdje priložiti stranice nastavka.

*PRILOG II.***UREDBA STAVLJENA IZVAN SNAGE I NJEZINA IZMJENA**

Uredba Vijeća (EZ) br. 260/2009

(SL L 84, 31.3.2009., str. 1.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

Samo točka 19. Priloga

PRILOG III.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 260/2009	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 4.	Članak 3.
Članak 5.	Članak 4.
Članak 6.	Članak 5.
Članak 7.	Članak 6.
Članak 8.	Članak 7.
Članak 9.	Članak 8.
Članak 10.	Članak 9.
Članak 11.	Članak 10.
Članak 12.	Članak 11.
Članak 13.	Članak 12.
Članak 14.	Članak 13.
Članak 15.	Članak 14.
Članak 16.	Članak 15.
Članak 17.	Članak 16.
Članak 18.	Članak 17.
Članak 19.	Članak 18.
Članak 20.	Članak 19.
Članak 21.	Članak 20.
Članak 22.	Članak 21.
Članak 23.	Članak 22.
Članak 23.a	Članak 23.
Članci od 24. do 27.	Članci od 24. to 27.
Prilog I.	Prilog I.
Prilog II.	Prilog II.
Prilog III.	Prilog III.

UREDBA (EU) 2015/479 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 11. ožujka 2015.****o zajedničkim pravilima za izvoz****(kodificirani tekst)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 1061/2009 ⁽³⁾ značajno je izmijenjena ⁽⁴⁾. Radi jasnoće i racionalnosti tu bi Uredbu trebalo kodificirati.
- (2) Zajednička trgovinska politika trebala bi se temeljiti na ujednačenim načelima.
- (3) Trebalo bi utvrditi zajednička pravila za izvoz iz Unije.
- (4) Izvoz je gotovo u potpunosti liberaliziran u svim državama članicama. Moguće je stoga kao načelo Unije prihvatiti da izvoz u treće zemlje ne podliježe nikakvim količinskim ograničenjima, podložno izuzecima predviđenima ovom Uredbom i ne dovodeći u pitanje mjere koje države članice mogu donijeti u skladu s Ugovorom.
- (5) Komisiju bi trebalo obavijestiti ako država članica smatra da bi zaštitne mjere mogle biti potrebne zbog neuobičajenih događanja na tržištu.
- (6) Bitno je da se ispitivanje provede na razini Unije, posebno na temelju takvih informacija, o odredbama i uvjetima izvoza, o izvoznim trendovima, različitim aspektima stanja u gospodarstvu i trgovini i, ako postoje, o mjerama koje treba poduzeti.
- (7) Na temelju tog ispitivanja može postati očigledno da bi Unija trebala provesti nadzor nad određenim izvozom ili da bi trebalo uvesti prijelazne zaštitne mjere kao zaštitu od nepredviđene prakse.
- (8) Zaštitne mjere, potrebne zbog interesa Unije, trebalo bi donositi vodeći računa o postojećim međunarodnim obvezama.
- (9) Potrebno je ovlastiti države članice koje su vezane međunarodnim obvezama kojima se, u slučajevima stvarnih ili mogućih poteškoća u opskrbi, uspostavlja sustav raspodjele naftnih proizvoda između ugovornih stranaka da ispune nastale obveze prema trećim zemljama, ne dovodeći u pitanje odredbe Unije donesene s istim ciljem. To ovlaštenje trebalo bi se primjenjivati sve dok Europski parlament i Vijeće ne donesu odgovarajuće mjere u skladu s obvezama Unije ili svih država članica.
- (10) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na sve proizvode, kako industrijske tako i poljoprivredne. Njezino bi funkcioniranje trebalo biti komplementarno funkcioniranju instrumenata o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta, kao i funkcioniranju posebnih instrumenata usvojenih prema članku 352. Ugovora za prerađene poljoprivredne proizvode. Međutim, moraju se izbjegavati sva preklapanja između odredaba ove Uredbe i odredaba tih instrumenata, posebno njihovih zaštitnih klauzula.

⁽¹⁾ Mišljenje od 10. prosinca 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. veljače 2015. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 2. ožujka 2015.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1061/2009 od 19. listopada 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za izvoz (SL L 291, 7.11.2009., str. 1.).

⁽⁴⁾ Vidjeti Prilog II.

- (11) Za provedbu ove Uredbe potrebni su jedinstveni uvjeti za donošenje zaštitnih mjera. Te bi mjere trebala donijeti Komisija u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

TEMELJNO NAČELO

Članak 1.

Izvoz proizvoda iz Unije u treće zemlje slobodan je, to jest, ne podliježe nikakvom količinskom ograničenju, osim ograničenjima koja se primjenjuju u skladu s ovom Uredbom.

POGLAVLJE II.

POSTUPAK OBAVJEŠĆIVANJA I SAVJETOVANJA UNIJE

Članak 2.

Ako, na temelju neuobičajenih događanja na tržištu, država članica smatra da bi mogle biti potrebne zaštitne mjere u smislu poglavlja III., o tome obavješćuje Komisiju, koja o tome obavješćuje druge države članice.

Članak 3.

1. Komisiji pomaže Odbor za zaštitne mjere koji je osnovan Uredbom (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 4.

Za potrebe ocjene stanja u gospodarstvu i trgovini u vezi s određenim proizvodom, Komisija može od država članica zatražiti da joj dostave statističke podatke o kretanjima na tržištu za taj proizvod te da s tim ciljem, djelujući u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i postupkom koji određuje Komisija, provode nadzor nad izvozom tog proizvoda. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi ispunile zahtjeve Komisije te dostavljaju Komisiji zatražene podatke. Komisija obavješćuje ostale države članice.

POGLAVLJE III.

ZAŠTITNE MJERE

Članak 5.

1. Kako bi spriječila nastanak kritičnog stanja zbog nedostatka osnovnih proizvoda ili kako bi popravila takvo stanje te ako je, radi zaštite interesa Unije, potrebno odmah intervenirati, Komisija, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu te vodeći računa o prirodi proizvoda i ostalim posebnim svojstvima predmetnih transakcija, može izvoz proizvoda uvjetovati predloženjem odobrenja za izvoz, čije je izdavanje regulirano odredbama te podliježe ograničenjima koje utvrđuje Komisija u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3. stavka 2. ili, u hitnim slučajevima, u skladu s člankom 3. stavkom 3.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2015/478 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz (vidjeti str. 16. ovog Službenog lista).

2. Europski parlament, Vijeće i države članice obavješćuju se o poduzetim mjerama. Te mjere odmah proizvode učinke.
3. Mjere mogu biti ograničene na izvoz u određene zemlje ili na izvoz iz određenih regija Unije. Mjere ne utječu na proizvode koji su na putu prema granici Unije.
4. Ako je država članica već zatražila intervenciju Komisije, Komisija donosi odluku u skladu sa stavkom 1. u roku od najviše pet radnih dana od dana primitka tog zahtjeva.
5. Ako postupi prema stavku 1. ovog članka, Komisija u roku od najviše 12 radnih dana od dana stupanja na snagu mjere koju je donijela odlučuje hoće li donijeti odgovarajuće mjere kako je predviđeno člankom 6. Ako po isteku šest tjedana od stupanja na snagu mjere niti jedna mjera nije donesena, smatra se da je dotična mjera opozvana.

Članak 6.

1. Ako to zahtijevaju interesi Unije, Komisija može djelujući u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3. stavka 2. donijeti odgovarajuće mjere:
 - (a) s ciljem sprečavanja nastanka kritičnog stanja na tržištu zbog nedostatka osnovnih proizvoda, ili popravljavanja tog stanja;
 - (b) s ciljem omogućavanja izvršenja međunarodnih obveza preuzetih od strane Unije ili svih država članica, posebno onih koje se odnose na trgovinu primarnih proizvoda.
2. Mjere iz stavka 1. mogu se ograničiti na izvoz u pojedine zemlje ili na izvoz iz određenih regija Unije. Mjere nemaju utjecaja na proizvode koji su na putu prema granici Unije.
3. Ako se uvode količinska ograničenja izvoza, posebno se vodi računa o:
 - (a) obujmu robe koja se izvozi sukladno ugovorima sklopljenim prema uobičajenim odredbama i uvjetima prije stupanja na snagu zaštitne mjere u smislu ovog poglavlja i o kojima je dotična država članica obavijestila Komisiju u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom; i
 - (b) potrebi da se izbjegne ugrožavanje postizanja cilja zbog kojeg su količinska ograničenja uvedena.

Članak 7.

1. Dok je na snazi neka mjera iz članaka 5. i 6., Komisija može, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu:
 - (a) ispitati učinke mjere;
 - (b) utvrditi je li primjena mjere još uvijek potrebna.

Ako Komisija smatra da je primjena mjere još uvijek potrebna, o tome obavješćuje države članice.

2. Ako smatra da bi neku mjeru iz članka 5. ili 6. trebalo opozvati ili izmijeniti, Komisija djeluje u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 3. stavka 2.

POGLAVLJE IV.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 8.

U pogledu proizvoda iz Priloga I., dok Europski parlament i Vijeće ne donesu odgovarajuće mjere u skladu s međunarodnim obvezama Unije ili svih država članica, državama članicama dopušteno je provoditi, ne dovodeći u pitanje pravila koja je Unija donijela u tom području, sustave dijeljenja u izvanrednim okolnostima koji uvode obvezu dijeljenja prema trećim zemljama, a koji su predviđeni međunarodnim obvezama preuzetim prije stupanja na snagu ove Uredbe.

Države članice obavješćuju Komisiju o mjerama koje namjeravaju usvojiti. Komisija priopćuje usvojene mjere Vijeću i drugim državama članicama.

Članak 9.

Komisija uključuje podatke o provedbi ove Uredbe u svoje godišnje izvješće o primjeni i provedbi mjera trgovinske zaštite koje podnosi Europskom parlamentu i Vijeću u skladu s člankom 22.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽¹⁾.

Članak 10.

Ne dovodeći u pitanje druge odredbe Unije, ova Uredba ne sprečava donošenje ili primjenu, od strane države članice, količinskih ograničenja izvoza zbog razloga javnog morala, javnog poretka ili javne sigurnosti, ili zaštite zdravlja i života ljudi, životinja i biljaka, nacionalnog blaga koje ima umjetničke, povijesne ili arheološke vrijednosti ili industrijskog i trgovačkog vlasništva.

Članak 11.

Ova Uredba ne dovodi u pitanje funkcioniranje instrumenata o osnivanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta, ili posebnih instrumenata usvojenih prema članku 352. Ugovora za prerađene poljoprivredne proizvode. Ona funkcionira tako da nadopunjuje te instrumente.

Međutim, u slučaju proizvoda obuhvaćenih tim instrumentima, članak 5. ove Uredbe ne primjenjuje se na one proizvode u pogledu kojih pravila Unije o trgovini s trećim zemljama predviđaju primjenu izvoznih količinskih ograničenja. Članak 4. ne primjenjuje se na one proizvode u pogledu kojih ta pravila zahtijevaju predodjenje dozvole ili neke druge isprave o izvozu.

Članak 12.

Uredba (EZ) br. 1061/2009 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.

Članak 13.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 11. ožujka 2015.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednica

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

PRILOG I.

Proizvodi iz članka 8.

Tarifna oznaka	Naziv
2709 00	nafta i ulja dobivena od bitumenskih minerala, sirova
2710	naftna ulja i ulja dobivena od bitumenskih minerala, osim sirovih; proizvodi ne-spomenuti niti uključeni na drugom mjestu, s masenim udjelom naftnih ulja ili ulja dobivenih od bitumenskih minerala, koji čini osnovne sastojke tih proizvoda, 70 % ili većim; otpadna ulja
2710 11 11 do 2710 11 90	laka ulja
2710 19 11 do 2710 19 29	srednja ulja
2710 19 31 do 2710 19 99	teška ulja, osim ulja za podmazivanje koja se koriste za satove i ručne satove i slično, u malim posudama sadržaja ne većeg od 250 g neto ulja
2711	naftni plinovi i ostali plinoviti ugljikovodici:
	– ukapljeni:
2711 12	– – propan:
	– – – propan čistoće ne manje od 99 %
	– – – ostali
2711 13	– – butan
	– u plinovitom stanju:
ex 2711 29 00	– – ostali:
	– – – propan
	– – – butan

*PRILOG II.***Uredba stavljena izvan snage i njezina izmjena**

Uredba Vijeća (EZ) br. 1061/2009
(SL L 291, 7.11.2009., str. 1.)

Uredba (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 18, 21.1.2014., str. 1.)

Samo točka 21. Priloga

PRILOG III.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 1061/2009	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 4.	Članak 3.
Članak 5.	Članak 4.
Članak 6.	Članak 5.
Članak 7.	Članak 6.
Članak 8.	Članak 7.
Članak 9.	Članak 8.
Članak 9.a	Članak 9.
Članak 10.	Članak 10.
Članak 11.	Članak 11.
Članak 12.	Članak 12.
Članak 13.	Članak 13.
Prilog I.	Prilog I.
Prilog II.	Prilog II.
Prilog III.	Prilog III.

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR